

är grundläggande för en rätt uppfattning av relationen. Varje avvikelse i dennas innehåll från innehållet i de båda aktstyckena får därmed förhöjd och signifikativ betydelse.

Redan Paludan-Müller och efter honom Erslev har, såsom tidigare berört, skarpt framhållit, att avvikelser finnes. Det gäller till en början att konstatera vilka. Vi vänder oss därvid först till vad som skall ha inträffat onsdagen den 7 november.

Enligt sententian är det mästare Jon, kanik i Uppsala, som denna dag för konungen och riksrådet förelägger Gustaf Trolles klagoskrift. I motsats härtill låter relationen ärkebiskopen själv träda fram som klagande part och muntligen framlägga anklagelsepunkterna. Dessa gällde enligt Gustaf Trolles egen utsago i det ännu bevarade dokumentet, som förelades, Sten Stures och hans anhängares förbrytelser inte endast mot ärkebiskopen själv och hans kyrka, utan också mot hans företrädare Jacob Ulfsson, biskop Otto av Vesterås, mästare Jon samt klerus i dess helhet i Uppsala och Vesterås stift, enligt relationen endast de anklagades förbrytelser mot Gustaf Trolle och Uppsala domkyrka. I klagoskriften står de anklagade i Gustaf Trolles ögon såsom uppenbara kättare, och han begär jämte restitution, skadegäld och arrest på deras personer även och i första hand rätt över dem såsom sådana uppenbara kättare. Relationen har en helt annan framställning. Den känner ingenting om att klagan gått ut på kätteri. Enligt relationen begär ärkebiskopen endast, att kyrkan och honom måtte ske fyllest för den orätt och skada, som var dem gjorda, och att de närvarande måtte arresteras. I klagoskriften faller Gustaf Trolles ord: »Och står mig dem ingalunda till att anamma till någon vänlig förlikelse för sådant uppenbart kätteri». I relationen är frågan om förlikning framställd i dialogform. Konungen vänder sig, efter det att Gustaf Trolle framsatt sin klagan, till ärkebiskopen och säger: »Herre ärkebiskop. Lyster eder icke hava framgång i denne sak med sämja och förlikelse, där efter som gode män kunna ransaka, eller velen I det allenast med lagen bepröva?» Ärkebiskopen beder då »inner-